

Príde za otcom päťročný synáček a pýta sa, ako fungujú Kúpele Piešťany a.s.
"Ako by som ti to vysvetlil", rozmýšľa otec.

"Pozri sa, to je ako u nás doma:

Ja som obchodné oddelenie. Ja zarábam peniaze a nosím ich domov.

Mama, to je Top manažment. Tá mi peniaze zoberie, niečo si nechá a zbytok prerozdelí podľa svojho uváženia.

Naša slúžka, to sú zamestnanci na prevádzkach. Tá pracuje a my ju za to platíme.

Dedko, to sú odbory, ten dáva pozor, aby robotnícka trieda nebola vykorisťovaná.

Ty sám si zákazník. Pre teba to všetko všetci robíme.

A tvoj malý ročný braček, tak to je naša spoločná budúcnosť.

Rozumieš tomu?

Chlapček sa dlho zamyslí a potom povie:

"Zatiaľ ešte neviem, nechám si to prejsť cez noc hlavou".

V noci sa prebudí kvôli zápachu, pretože jeho malý braček sa pokakal. Zájde teda do izby rodičov. Tam spí iba mamička a nedá sa zobudiť.

Chlapec ide teda do izby slúžky. A tam vidí otca, ako si so slúžkou práve pekne užíva. Ani jeden si malej postavičky nevšímne. Chlapček sa smutne otočí a za rohom uvidí dedka, ako so záujmom pozoruje oknom ocka so slúžkou.

Ani dedko si ho nevšímne. Chlapček sa rozplače a ide si ľahnúť.

Ráno sa ho oco pýta: "Tak už vieš, ako fungujú Kúpele Piešťany a.s.?"

A chlapec smutne odpovie: "Už to viem, ale je to trochu inak, ako si mi to hovoril včera".

"A ako, prosím ťa?"

"No, obchodné oddelenie zneužíva zamestnancov. Odbory sa tomu nečinne prizerajú, zatiaľ čo Top manažment tvrdo spí. Zákazníci sú všetkými ignorovaní a naša spoločná budúcnosť leží v sračkách".